

اگال، کاین پروبلم!...

هوا بسیار سرد است. ساعت ده صبح را نشان می‌دهد. بیش از یک ساعت می‌شود که در ایستگاه تاکسی "ویهوفرپلاتس" منتظر مسافر هستم. از دور یک نفر تلوتلو خوران پیش می‌آید. دستش را به دستگیره در ماشین می‌گیرد و می‌خواهد آن را باز کند. روی پایش بند نیست. مثل منارجنبان اصفهان عقب و جلو می‌رود، کژ و مژ می‌شود و دست آخر به هر جان‌کدنی هست در را با زمی‌کند و خودش را داخل ماشین می‌اندازد. نگاه خسته و بی‌حالش را به همراه هر می از بوی الکل و توتون مانده به صورت من می‌پاشد. خوب که ورندازم می‌کند، آروغی جانانه می‌زند و می‌گوید:

- کاترنبرگ، او کی؟

می‌گویم:

- او کی شف!

خودش را بیشتر به طرف من می‌چرخاند و می‌گوید:

- ووهر کومست دو؟، تورکیش؟

می‌گویم:

- ناین!

می‌پرسد:

- عربیش؟

می‌گویم:

- ناین !

با بی حوصله گی می پرسد:

- افغانیش؟، ایرانیش؟ واروم؟

می گویم:

- آره بابا، ایرانیش!

چند ثانیه ای سکوت می کند. سپس بی آنکه مخاطب مشخصی داشته باشد می گوید:

- اگال، ناخ هاووزه گهن، کاین پروبلم، وایس دو، فرائو تئاتر ماخن، آبا داس کاین پروبلم. اگال.

می پرسم:

- چرا؟ چرا زنت تئاتر درست میکنه؟

می گوید:

- ماین فرائو وارتن، ماین زون آووخ وارتن، ایش آبا این من وایس دو. کاین پروبلم. ماین فرائو تئاتر ماخن، اگال، ایش 11 کیندر.

می پرسم:

- فقط یک زن داری؟

می گوید:

- ناین. تسوای فرائو. دوپچه فرائو، عربیش فرائو. دوپچه فرائو 3 کیندر. عربیش فرائو 8 کیندر. آبا اگال، واس ماخن؟. داس نورمال.

می گویم:

- اووه، ماشالله به این اشتها!

و می پرسم:

- راستی هنوز هردو زن را هم داری؟

می گوید:

- ناین، دوپچه فرائو وگ. آبا اگال، داس نورمال. دوپچه شواینه. آشلوخ... در کنار خیابان به کیوسکی اشاره می کند و می خواهد نگه دارم تا او سیگاری بخرد. ماشین را نگه می دارم. پیاده می شود و درحالی که سلانه سلانه به طرف کیوسک می رود.

با صدای بلندی که من بشنوم می گوید:

- کاین آنگست. وایس دو، داس نورمال، ایش این من، ایش کومن تسوروک. آبا اگال

کاین پروبلم.

چند الکلی بی‌خانمان در مقابل کیوسک ایستاده‌اند و مشغول خوردن آبجو هستند. با آنها سلام و علیک می‌کند و با یکی از آنها دست می‌دهد. یک بسته سیگار مارلبورو می‌گیرد و برمی‌گردد. در ماشین که می‌نشیند بلافاصله شروع می‌کند به حرف زدن می‌گوید:

- آله دویچه شواینه، هورن زون آله‌س. آبا اگال، داس نورمال. واس ماخن؟ کیندر وارتن، فرائو وارتن، ایش کومن ناخ هاووزه فرائو تئاتر ماخن. آبا اگال. ایش آین من، ایش گارنیشت زاگن. وایس دو ایش اشلافن، کاین پروبلم. ایش 25 یاره دویچلند، آبا کاین دویچه پاس، شایزه. اگال، آبا واروم کاین پاس؟ فورمیش ماخن دولدونگ. ایش ناخ هاووزه گهن، فرائو ماخن تئاتر. آبا اگال، کاین پروبلم، ایش آین من، ایش نیشت زاگن. ایش نیشت آین فرائو وایس دو؟. کاین پروبلم، داس اگال، داس نورمال.

بالاخره پس از طی مسافتی، در مقابل خانه‌اش نگه می‌دارم. پیاده می‌شود و بی‌آنکه در ماشین را ببندد به طرف در خانه راه می‌افتد و در عین حال خطاب به من می‌گوید:

- کاین آنگست، گلد برینگن، کاین پروبلم، داس نورمال، اوکی؟

و داخل خانه می‌شود.

دو سه دقیقه بعد پسر بچه ده - دوازده ساله‌ای که شبیه آن مرد مسافر است از خانه بیرون می‌آید. او که فقط یک عرق‌گیر به تن دارد و پا برهنه است نزدیک‌تر می‌آید و دستش را با یک بیست یوروئی به طرف من دراز می‌کند و با لحن بزرگوارانه‌ای می‌گوید:

- هالو شف، وی فیل؟

می‌گوییم:

- چهارده یورو و هشتاد سنت!

بیست یوروئی را می‌گیرم و ضمن دادن بقیه پولش از او تشکر می‌کنم. پول را که از من می‌گیرد نیشخندی می‌زند و می‌گوید:

- اگال شف، داس کاین پروبلم. کاین آنگست. چوس!

و در ماشین را به هم می‌کوبد و به طرف خانه راه می‌افتد. خنده‌ام می‌گیرد. بوق می‌زنم. وقتی جوانک بر می‌گردد، شیشه پنجره را پائین می‌کشم و طوری که بشنود داد می‌زنم:

- اگال، کاین پروبلم ...

نیشش تا بناگوش باز می‌شود و دستش را برای خداحافظی تکان می‌دهد و با صدای

بلندی داد می‌زند:

- داس ایست نورمال، کاین پروبلیم!...
پایم را روی پدال گاز فشار می دهیم و از آنجا دور می شوم. اگال، کاین پروبلیم. ایش
آین من!

بهر روز مطلب زاده . فوریه 2009